

A l'atenció de Salvador Milà i Solsona
Conseller de Medi Ambient de la Generalitat
Conselleria de Medi Ambient
Diagonal, 523 - 525
08029 Barcelona.

A l'atenció de Josep Maria Rañé i Blasco
Conseller de Treball i Indústria de la Generalitat
Sepúlveda, 148-150
08011 BARCELONA

Barcelona, a 31 de març del 2004.

Honorable senyor:

Amb aquesta carta volem manifestar la nostra preocupació per les implicacions energètiques i ambientals de l'allau de centrals tèrmiques de cycle combinat en funcionament o previstes a Catalunya.

Actualment hi ha sis unitats tèrmiques de cycle combinat en funcionament o en avançat estat de tramitació (2 a la desembocadura del Besòs, 2 al polígon industrial de Tarragona i 2 a la Plana del Vent, també a Tarragona), sis unitats més es troben en fase inicial de tràmit o bé han estat anunciades com de propera tramitació (2 al Port de Barcelona, 1 a Martorell i 3 més a la desembocadura del Besòs); finalment, encara es podrien portar a terme 3 projectes més : 2 unitats anunciades en diverses ocasions a Riba Roja d'Ebre, i 1 unitat més a la desembocadura del Besòs que tancaria els termes de l'acord signat entre ENDESA, la Generalitat i els ajuntaments de Barcelona i Sant Adrià pel qual aquesta companyia tindria dret a substituir les seves antigues centrals mixtes de fuel i gas per 1800 Mw de cycles combinats, a canvi de realitzar el soterrament de les línies d'alta tensió del riu Besòs.

Aquesta agilitat en la tramitació de projectes de centrals basades en combustibles fòssils contrasta poderosament amb la situació de bloqueig que pateixen a Catalunya les energies renovables, especialment desenes de projectes de energia eòlica que no acaben de portar-se a terme per manca de decisió política.

Ens trobaríem, doncs, amb un mínim de 15 unitats de cycle combinat en funcionament cap a l'any 2010 : 6 unitats d'ENDESA, 5 unitats de GAS NATURAL SDG, SA, 3 unitats d'IBERDROLA, i una unitat de Gaz de France; el que significa una potència de generació superior als 5500 Mw, el que suposaria un augment del 50% respecte a la potencia de l'any 2003.

Considerem que aquesta proliferació incontrolada de projectes implica buidar de contingut alguns dels compromisos del govern de la Generalitat en matèria energètica : la redacció d'un pla d'energia a Catalunya, el control de la construcció d'aquestes centrals en tant no s'aprovi el pla i la descentralització de la producció d'energia; així com hipotecar la consecució d'altres objectius que també han estat enunciats pel Govern : desenvolupament de les fonts d'energia renovables fins assolir-ne una producció del 12% de l'energia primària o l'establiment de programes de prevenció i control de la contaminació.

La construcció d'aquestes centrals implica també un fort incentiu a la demanda. Cal recordar que l'increment de la demanda energètica no és bon símptoma ambiental ni econòmic, i que

actualment no existeix cap estudi de la demanda que contempli mesures reals d'estalvi i eficiència energètica. Aquesta política de construcció de centrals pot entrar en contradicció amb la futura directiva del Parlament Europeu, actualment en fase d'esborrany, sobre eficiència en l'ús final de l'energia que planteja, entre d'altres objectius un estalvi de l'1% a nivell general que s'incrementaria fins a l'1,5% en el sector públic.

Els riscos ambientals d'aquesta situació són evidents :

En primer lloc, perpetuar el model energètic basat en combustibles fòssils durant un període mínim de 20 anys, endarrerir una transició cap a un sistema energètic sostenible totalment necessària segons les dades que ens arriben de la progressió del canvi climàtic i els impactes sobre els ecosistemes, i augmentar els obstacles pel compliment dels compromisos de reducció d'emissions establerts al Protocol de Kioto, que recordem s'han d'acomplir en el període entre l'any 2008 i 2012.

En segon lloc, barrar, un cop més, el camí cap a l'aprofitament ple dels recursos energètics renovables (solar, eòlic, biomassa, etc.) de que disposa Catalunya.

En tercer lloc, anar en contra de l'aplicació de mesures d'estalvi i eficiència energètica i del control de la demanda.

Finalment, la construcció de centrals de cycle combinat fa previsible un increment quantitatiu de les emissions contaminants a l'atmosfera. Les centrals tèrmiques de cycle combinat són defensades pel seu menor impacte ambiental. Ara bé, aquesta reducció depèn de que la central funcioni amb gas natural com a combustible, i no existeixen garanties sobre la cobertura de la demanda de gas natural que generaran tantes centrals, tal i com assenyala la pròpia CNE als seus informes.

Les centrals tèrmiques de cycle combinat (CTCC) també poden fer servir gas-oil com a combustible. Com que el gas-oil és un producte més contaminant que el gas podem trobar-nos amb un escenari de disminució generalitzada de la qualitat de l'aire si, per imperatius de la demanda d'electricitat, les CTCC fan servir gas-oil com a combustible, el que duplicaria o triplicaria l'emissió de determinats contaminants.

Davant aquesta situació, us demanen que es procedeixi a dictar criteris que permetin avançar cap a un model energètic sostenible, en el que la generació elèctrica d'origen renovable sigui la base de la producció d'electricitat, en el que es doni prioritat a les actuacions en estalvi i eficiència de l'energia, i en que es dicti una moratòria de projectes de CTCC fins que s'hagi avaluat la demanda real d'electricitat i s'hagi procedit a una ordenació basada en el sentit apuntat en el darrer punt d'aquesta informació.

A la espera de que aquests arguments el facin considerar positivament sobre les nostres demandes, restem a la seva disposició per mantenir una reunió amb la finalitat de poder discutir i exposar-li amb major profunditat qualsevol dels aspectes de la política energètica que es vulgui portar a terme a Catalunya, emmarcats al nou Pla Energètic de Catalunya.

Cordialment.

Juan López de Uralde, director executiu de Greenpeace España

Miguel Muñiz Gutiérrez, portaveu en temes d'energia d'Ecologistes en Acció de Catalunya